

הסיפורים שלנו

קריאת כיוון

הערב, אנחנו הולכים להיזכר ולהקשיב – אבל קצת אחרת. לא נשמע סיפור אחד, אלא כמה סיפורים אישיים, שיחד יוצרים פסיפס של זיכרון. כל מי שיספר כאן היום מביא איתו עדות – בין אם זה סיפור משפחתי שעבר מדור לדור, ובין אם זו עדות שנגעה בו והשאירה עליו חותם.

דרך השיתוף, ננסה להבין איך הזיכרון הזה ממשיך ללוות אותנו, ואיך הוא פוגש כל אחד ואחת מאיתנו.

הכנה מראש

לפני המפגש, פנו ל-3-5 משתתפים ובקשו מהם להתכונן לספר סיפור אישי של 7-10 דקות. עודדו אותם לבחור סצנה או רגע אחד משמעותי במקום לספר סיפור ארוך. אם יש להם חפץ, תמונה או משהו מוחשי שמתחבר לסיפור שלהם – זה רק יוסיף.

חלקי הסלון

עתידי – שיחה פתוחה

נסיים בשיח על זהות, זיכרון, ואחריות.
אפשר לבחור כמה שאלות ולפתוח דיון עם מי שרוצה
לשתף:

- איזה רגע מהערב נגע בכם במיוחד? למה דווקא הוא?
- איך הסיפורים ששמענו משפיעים על הדרך שבה אנחנו רואים את עצמנו?
- איך הסיפור המשפחתי שלנו מעצב אותנו?
- מה אפשר לקחת מהעדויות ששמענו ליום-יום שלנו?
- איך כל אחד מאיתנו יכול לשמור את זיכרון השואה חי גם בעוד שנים קדימה?
- מהם האתגרים בזיכרון השואה בדורות שמתרחקים ממנה? איך אפשר להתמודד איתם?

סיום – לצאת עם מחשבה לדרך

אפשר לסיים עם שיר, תפילה, או פשוט להשאיר שאלה פתוחה שכל אחד ייקח איתו הביתה

פתיחה – רגע להתחבר

תפתחו בכמה מילים אישיות –
למה הזיכרון הזה חשוב לכם? למה בחרתם להתכנס כאן הערב?
אם יש קטע קריאה שאתם מתחברים אליו – זה הרגע לחלוק אותו עם כולם.

עבר – עדות

נשמע עכשיו את המשתתפים שהכינו מראש את סיפורם.
בין הסיפורים, אפשר לעצור לרגע, לקשר ביניהם, ואפילו להוסיף כמה מילים אישיות.
אם מתאים, אפשר להזמין משתתפים להדליק נר או לומר שם של אדם שהם רוצים לזכור.

הווה – רגע של שיתוף

זה הזמן לפתוח את הערב גם למשתתפים.
אולי יש שיר שמישהו רוצה לשיר? אולי משהו שנכתב בעקבות סיפור מהמשפחה?
אפשר לשלב קטעי קריאה, שיר שהשפיע על מישהו, או כל דרך יצירתית שמתחברת לזיכרון.

